

21-11-1986

VASTE COMMISSIE VOOR
TAALTOEZICHT

1040 BRUSSEL
Wetstraat 70
Tel. 02/230 89 45

[REDACTED]

Uw brief van

Uw kenmerk

Ons kenmerk

Bijlagen

18.114/I/PF

[REDACTED]

In vergadering van 9.10.1986 heeft de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (V.C.T.) uw vraag om advies van 9.09.1986, betreffende de taal waarin, in geval van een arbeidsongeval, de bijdragebons door de schuldenaar der wettelijk opgelegde vergoedingen aan de werknemer moeten uitgereikt worden.

Zij stelt vast dat overeenkomstig artikel 196 van het K.B. tot uitvoering van de wet van 9.08.1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte ziekte en invaliditeitsverzekering (B.S. 8.11.1963) evenals overeenkomstig artikel 49 van de Arbeidsongevallenwet van 10.04.1971 (B.S. 24.04.1971) het de verzekeringsinstelling is, waarbij de werkgever van een verongelukte werknemer verzekerd is tegen arbeidsongevallen, welke de bijdragebon aan die werknemer moet uitreiken. De bijdragebon is dus een wettelijk voorgeschreven document , evenals een document dat individueel bestemd is voor die werknemer, zoals bedoeld bij artikel 52, § 1 der S.W.T.

Uit de vaste jurisprudentie van de V.C.T. (zie o.m. de adviezen nrs. 15.234/II/PN van 11.10.1984, 11.179/I/N van 8.05.1985, 13.246/II/P van 4.03.1982, 13.308/II/P van 13.05.1982) blijkt dat inzake arbeidsongevallen de localisatie van de exploitatiezetel van het bedrijf, waarbij de verongelukte werknemer tewerkgesteld is, de beslissende maatstaf is voor de toepassing van de taalwetgeving. Dat de verzekeringsmaatschappij in de plaats treedt van de werkgever houdt overeenkomstig de voornoemde artikelen van het reeds aangehaalde K.B. en van de Arbeidsongevallenwet, evenals volgens de voornoemde adviezen van de V.C.T. in, dat de verzekeringsinstelling voor al

./..

haar wettelijk voorziene relaties met de schadeloos te stellen werknemer, ook de taalverplichtingen van diens werkgever overneemt, rekening houdend met de taal van het gebied van de exploitatiezetel waarin de werknemer tewerkgesteld was.

Derhalve dient de verzekeringsinstelling de volgende taalregelen toe te passen :

1. Zo het om een werknemer gaat van een bedrijf met exploitatiezetel in Brussel-Hoofdstad is artikel 52, § 1, lid 2 der S.W.T. van toepassing ("In Brussel-Hoofdstad stellen de bedrijven die bescheiden in het Nederlands wanneer zij bestemd zijn voor het Nederlandssprekend personeel en in het Frans wanneer zij bestemd zij voor het Franssprekend personeel.");
2. Zo het om een werknemer gaat van een bedrijf met exploitatiezetel in gemeenten met faciliteiten is artikel 52, § 1 der S.W.T. van toepassing ("Voor de akten en bescheiden, die voorgeschreven zijn bij de wetten en reglementen en voor die welke bestemd zijn voor hun personeel, gebruiken de private nijverheids-, handels- of financiebedrijven de taal van het gebied waar hun exploitatiezetel of onderschieden exploitatiezetels gevestigd zijn.");
3. Zo het om een werknemer gaat van een bedrijf met exploitatiezetel in het homogeen Nederlandse taalgebied is artikel 5 van het Nederlandse taaldecreet van 19 juli 1973 (B.S. van 6.9.73) van toepassing (" Worden door de werkgever in het Nederlands gesteld: alle wettelijk voorgeschreven akten en bescheiden van de werkgevers, alle boekhoudkundige documenten, alle documenten welke bestemd zijn voor hun personeel ....");
4. Zo het om een werknemer gaat van een bedrijf met exploitatiezetel in het homogeen Franse taalgebied is artikel 2 van het Franse taaldecreet van 30 juni 1982 (B.S. van 27.8.1982) van toepassing ("De taal te gebruiken voor de sociale betrekkingen tussen werkgevers en werknemers, alsook voor de akten en documenten der ondernemingen voorgeschreven door de wet en de reglementen is het Frans, onverminderd het bijkomend gebruik van de taal door de partijen gekozen.....").

Dit advies wordt U toegezonden bij toepassing van artikel 61, § 2 der S.W.T.

